

آمریکاستیزی در سیاستهای جهانی

Anti-Americanism in World Politics,
Edited by: Peter J. Katzenstein &
Robert O. Keohane, New York: Cornel
University Press, 2007, 351 Pages

فهیمه دهقانی نازوانی

دانشجوی دکتری علوم سیاسی و مدرس دانشگاه

مقدمه

حادثه ۱۱ سپتامبر نقطه عطفی در مناسبات جهانی بود که پیامدهای متعددی به دنبال داشت از جمله تقسیم‌بندی کشورها به خودی و دیگری و طبقه‌بندیهای فکری و فرهنگی است. کتاب آمریکاستیزی در سیاستهای جهانی مجموعه‌ای است که موضوع مذکور را دریک دایره تاریخی و به لحاظ زمانی بسیار پیشتر از حادثه ۱۱ سپتامبر مورد بررسی قرار داده است. این کتاب با عمق بخشنیدن به تحلیل محتوا، از توانایی لازم برای بررسی منظومه‌ای موضوع آمریکاستیزی برخوردار است.

معرفی کتاب

کتاب آمریکاستیزی در سیاستهای جهانی مجموعه نوشتارهایی است در زمینه مطالعات آمریکا که با رویکردی

آسیب‌شناسانه جایگاه و موقعیت این کشور را در جهان امروز مورد بررسی قرار داده است. این کتاب که با همت و سرپرستی «پیتر کاتزنستن» و «رابرت کوهن» توسط انتشارات دانشگاه کرنل دریک مجموعه ۳۵۱ صفحه‌ای به چاپ رسیده، مشتمل بریک پیشگفتار، یک مقدمه، پنج بخش و ده گفتار است. بخش اول این مجموعه با عنوان

۱۴۷ | «آمریکاستیزی و آمریکا گرایی» دو گفتار مجزا را در بر دارد که فصل اول توسط «پیتر کاتزنستن» و «رابرت کوهن» و فصل دوم توسط «دیوید کندی» به رشته تحریر در آمده است. بررسی تئوریک موضوع آمریکاستیزی و همچنین خطرات فراروی تعهدات خارجی آمریکا و تاثیر این امر بر تصویر بیرونی این کشور موضوع این بخش می‌باشد. «پیر آنجلو آیزرنیا» و «جیا کومو چیو زا» در بخش دوم کتاب با عنوان «نگرش‌های مردمی درباره ایالات متحده آمریکا»، بررسی آمریکاستیزی در اروپا در دوران جنگ سرد و همچنین نگرش‌های فردی درباره ایالات متحده را در کانون بررسیهای پژوهشی خود قرار داده‌اند. «آمریکاستیزی در جوامع گوناگون» عنوان بخش سوم کتاب است که با قلم «سوفی مونیر» در فصل پنجم، «آلستر ایان جانستون» و «دانیل استوکمن» در فصل ششم و «مارس لینچ» در فصل هفتم، توصیفها و تحلیلهایی درباره آمریکاستیزی در

قالبهای فرانسوی، چینی و عربی ارایه کرده است.

در بخش چهارم کتاب موضوع «پویایی و تحرک آمریکا سیتیزی» با عنایت به موضوعاتی از جمله طرح کلی آمریکاستیزی با تاکید بر نمونه‌های فرانسوی و اندونزیایی و همچنین بررسی میراث آمریکاستیزی با رویکردی جامعه شناسانه، توسط «جان بوئن» در فصل هشتم و «داغ مک دام» در فصل نهم مورد بررسی و کنکاش قرار گرفته است. سرانجام در بخش پایانی کتاب، «پیامدها و نتایج آمریکاستیزی با محوریت پیامدهای سیاسی آمریکاستیزی و همچنین موضوع آمریکاستیزی و چند چهره بودن آمریکا توسط «پیتر کاتزنستن» و «رابرت کوهن» تحلیل شده است.

آیا سال ۱۹۴۹ به لحاظ موقعیت و اعتبار جهانی آمریکا با سال ۲۰۱۰ قابل مقایسه است؟ درست ۱۶ سال پس از اینکه «هنری لوک» بشارت آغاز قرن آمریکارا به هم‌وطنان خویش داد، مرکز پژوهش‌های پیو به عنوان یکی از مراکز معتبر نظر سنجی در جهان، با استناد به نتایج نظرسنجی‌های خود در مورد نگرش کشورهای مختلف جهان درباره آمریکا، با اعلام تاسف، ناقوس بی‌اعتباری و انزجار اکثریت مردم جهان از این کشور را به صدا در آورد.

سوال مهمی که در اینجا مطرح

می‌شود، وتلاش اصلی کتاب مورد بحث پاسخ به آن است، این است که چرا به رغم توانایی اقتصادی، تفوق نظامی و به طور کلی اقتدار و توانایی این کشور در ابعاد مختلف قدرت اعم از ساخت و نرم، محبوبیت و اعتبار جهانی دچار خدشه شده و آمریکا گرایی در حال چرخش و تغییر جهت به سمت آمریکاستیزی است؟ در پاسخ به این سوال تنها اثبات و یاردیک فرضیه در دستور کار قرار نگرفته، بلکه نویسنده‌گان در گفتارهای مختلف با طرح فرضیه‌ای خاص، بررسی و اثبات آن را مورد توجه قرار داده‌اند.

در گفتار نخست کاتزنستن و کوهن با طرح و تفکیک دو سوال کلیدی از یکدیگر، چارچوبی تئوریک برای مباحث خود فراهم آورده‌اند. در واقع، نویسنده‌گان این فصل سعی کرده‌اند تا با بررسی منابع معتبر درباره موضوع آمریکاستیزی، آنها را به دو دسته منابع اصلی و دست اول و منابع دست دوم تقسیم کنند. نکته قابل توجه اینکه تعریف آنها از منابع دست اول و دوم تعریفی خاص و ویژه است که تنها با طرح سوالات کلیدی آنها افشاری ماهیت می‌کند. سوالات کلیدی اینکه: ۱. آمریکا چیست؛ ۲. آمریکا چه می‌کند؟

کاتزنستن و کوهن بیان می‌دارند که منابع دست دوم آمریکاستیزی در ارتباط

خود به این نکته اشاره می کند که آمریکا به عنوان سرزمین مهاجران، مجموعه ای متنوع و گوناگون از ارزشها و تمایلات فرهنگی را در خود جای داده و همین امر می تواند در گرایش‌های فردی نقشی تعیین کننده داشته باشد. ضمن اینکه جامعه‌ای با تنوع و گوناگونی فرهنگی که تصویری از کثیر گرایی ارزشی و فرهنگی از خود به نمایش گذاشته، می تواند جاذبه‌ای عظیم برای مردم جوامع گوناگون با فرهنگ‌های متنوع داشته باشد.

گفتار دوم از بخش نخست کتاب، تحلیلهایی در مورد پیچیدگی موضوعات آمریکاگرایی و آمریکاستیزی در خود جای داده است. دیوید کنی معتقد است که از سال ۱۴۹۲ با ابراز هویت آمریکا، این کشور به عنوان موضوعی جالب مورد توجه دانشمندان، دولتها و مردم اروپا قرار گرفت. نکته مهمی که کنندی در بررسیها و تحلیلهای خود آن را برجسته می کند، این است که اگرچه آمریکای ۱۴۹۲ و دهه‌های نزدیک به آن با آمریکای امروز بسیار متفاوت است و شاید تحلیل آمریکای ۱۴۹۲ و چند دهه پس از آن دریک قالب تحلیلی منفی، کاربسیار دشواری باشد، اما باید به این مسئله اذعان داشت که آمریکاستیزی هم‌زمان با تولد آمریکا متولد شده و در دهه ۱۹۹۰ هم‌زمان با اوج قدرت این کشور، دوران بلوغ خود را

مستقیم با سوال دوم قرار دارد. در واقع آنها منابع دست دوم مطالعات خود را سیاست‌ها و عملکرد جهانی آمریکا معرفی می نمایند، اما منبع اصلی مطالعات شان که با سوال نخست آنها نیز مرتبط می باشد، چگونگی کسب تفوق و برتری نظامی و اقتصادی آمریکا پس از جنگ سرد است. توضیح آنکه نویسنده‌گان این فصل معتقدند که تا پیش از گستردگی شدن آمریکاستیزی در جهان بسیاری از مردم دنیا، آمریکا و آمریکایی شدن را به بهترین، خوب‌ترین و عالی‌ترین، تفسیر و تعبیر می کردند، همچنان که هنوز نیز این تفسیر در میان عده‌ای از مردم جهان اعتبار دارد. از دید آنها بررسی سیر و چگونگی این «شدن» توسط آمریکا موضوعی است که بی‌شك می تواند مهم‌ترین منبع مطالعه آمریکاستیزی باشد. کاتزنسن و کوهن در تحلیل دقیق‌تر آمریکاستیزی، تنها به موضوع آخر اکتفا نمی کنند و معتقدند که بررسی منابع آمریکاگرایی نیز موضوعی است که می تواند در فهم و تحلیل دقیق‌تر آمریکاستیزی موثر باشد. در بررسی منابع آمریکاگرایی، نویسنده‌گان این گفتار، گرایش‌های فردی و تمایلات شخصی را مهتم‌ترین منبع می دانند و به همین منظور و برای افزایش دقیق در موضوع، بین نظر، گرایش و سوء ظن در این مورد تفکیک قایل می شوند. ایشان به منظور بسط تحلیلهای

آغاز نموده است. کندي معتقد است که هم زیستي آمريكا ستيزى و آمريكا گرایى نشان از پيچيدگى مطالعات آمريكا دارد، ضمن اينکه بررسى موضوع نيازمند نگرش دو بعدی در عرصه داخلی و خارجی (نسبت به آمريكا) نيز هست.

در بخش دوم كتاب با تمرکز بر نگرهای جهانی در مورد آمريكا، موضوع از حيث نظری و تجربی مورد بررسی قرار گرفته است. آيزرنيا در گفتار سوم به عنوان مسئول بررسیهای نظری، موضوع را از منظمرعرفت شناختی مورد بررسی قرار داده است. وي معتقد است که تحلیل معرفت شناسانه، تنها نيازمند چارچوبهای فلسفی نیست، بلکه رفتار، کنش و حتی کارکرد نيز می تواند منبع استخراج معرفت باشد. با این مقدمه، وي رفتار سربازان آمريکایي دست کم از ۱۹۵۲ به بعدرا- یکی از مهمترین منابع معرفتی معرفی می نماید. آيزرنيا همچنین به این مسئله می پردازد که ناهمنگونی رفتار و عملکرد آمريكا در نقاط مختلف جهان، باعث ناهمنگونی گرایيشا و عدم توازن بين آنها شده است. گفتار چهارم ادامه مباحث آيزرنيا، با رویکردی تجربی است. چيوزا در اين فصل با استناد به نتایج نظرسنجيهای مختلفی که توسط موسسات تحقيقاتی متعدد به ویژه مرکز پژوهشهاي پيو انجام شده، انجزار گستردگی آمريكا و

پيامدهای ناشی از آن را به عنوان معضل هزاره جديد معروفی می کند. وي با اشاره به نگرش مردم مناطق مختلف جهان در مورد آمريكا اذعان می دارد که اگرچه از بين مردم ۴۲ کشور مهم جهان، مردم ۳۲ کشور دارای نگرش و دیدگاه منفی نسبت به آمريكا هستند، اما حتی موج انجزار تمام مردم کشورهای منفی نگرنیز با گستردگی نفرت از آمريكا در خاورمیانه قبال قیاس نیست. در واقع، خاورمیانه حاوی و شاهد بزرگ ترین و حتی خطرناک ترین نوع از انواع آمريكا ستيزى است. نويسنده با اشاره به مباحث نظری و معرفتی آيزرنيا به اين نتیجه می رسد که شايد عملکرد آمريكا در خاورمیانه در نوع خود بسيار نامعقول و حتى غير انساني بوده و يا دست کم اين گونه تفسير شده، و سرانجام ماهیت واقعی رفتار آمريكا و يا سوء تفسير از آن، موج عظيم نفرت را در اين منطقه سبب شده است.

در بخش سوم كتاب که شامل سه گفتار پنجم، ششم و هفتم است، آمريكا ستيزى از منظوري جامعه شناسانه مورد بررسی قرار گرفته است. در اين بخش اگرچه سعی شده تا موضوع در حوزه های غيرسياسي و اغلب اجتماعی- فرهنگی بررسی گردد، اما نويسندهان به ناچار از مصادقه ها و نمونه های سياسی نيز بهره گرفته اند. منطق تحليل در اين بخش منطق

تاریخی از چارچوب جامعه شناختی فاصله گرفته بیشتر با رویکردی سیاسی تحلیل می نمایند. ایشان معتقدند که اگرچه تایوان در بین مباحث سیاسی جهان از جایگاه مهمی برخودار نیست، اما در قالب مطالعات منطقه آسیای خاوری، تایوان موضوعی ویژه و حتی مهم است و نقش و موضع آمریکا در قبال مسئله تایوان در شکل دادن به نگرش مردم چین به طور اخص و آسیای خاوری به طور اعم خالی از اهمیت و توجه نیست.

لینج در گفتار پایانی بخش سوم، بحران فلسطین را در نقش متغیر مستقل و مواضع و دیدگاههای مردم منطقه خاورمیانه را به عنوان متغیر وابسته تعریف نموده است. لینج در بررسیهای خود تنها به یک نمونه مطالعاتی اکتفا کرده و مصر را موردی مناسب و مهم دانسته است. وی نیز همچون سایر همکاران خود در این بخش روش استقرایی را مناسب یافته و حمایتهای آشکار و پنهان آمریکا از اسراییل و همچنین موضع این کشور در قبال مسایل و فجایع فلسطین را منبع تولید واکنشهای مردم مصر و تعیین گرایش و جهت گیری آنها می داند و معتقد است که مصر آینه گرایشهای مردم منطقه خاورمیانه درباره آمریکا است.

در بخش چهارم کتاب با استفاده از روش‌های مطالعاتی رشته انتروپولوژی، آمریکاستیزی تحلیل معنایی شده است. در

تعمیم است و در هر سه گفتار از روش استقرایی استفاده شده است. در گفتار پنجم، مونیر با بررسی گرایشها در فرانسه به عنوان مورد مطالعاتی خویش، نتایج یافته‌های خویش را به کل مردم اروپا تعمیم می دهد. یکی از نکات قابل توجه در این فصل این است که به منظور بررسی دقیق گرایشها در هر کشور، موضوعی که در کانون توجه کشور مورد مطالعه به طور اخص و منطقه جغرافیایی آن کشور به طور اعم قرار دارد، به عنوان متغیر مستقل انتخاب شده و واکنشها و موضع گیریهای نسبت به آن موضوع نیز به عنوان متغیر وابسته تعریف شده است. البته نویسنده‌گان این بخش با هدف افزایش دقیق در تحلیلهای خود از متغیرهای واسطه نیز بهره گرفته‌اند. برای نمونه در گفتار پنجم، متغیر مستقل مونیر موتور جستجوگر گوگل تعریف شده است. وی معتقد است که مهم ترین مسئله منطقه اروپای غربی به طور کلی و فرانسه به طور اخص، دانش، اطلاعات و رسانه است، به همین دلیل انتخاب این موضوع را در تعریف نگرشها بسیار موثر می داند. جانستون و استوکمن در گفتار ششم، مورد چین را مطالعه و بررسی نموده و با تعریف تایوان به عنوان متغیر مستقل مبحث خود، نتایج یافته‌های خود را به کل آسیای خاوری تعیین داده‌اند. نویسنده‌گان این فصل

گفتار هشتم جان بوئن با استفاده از مفاهیم و قالبهای تحلیلی انسان‌شناسی، آمریکاستیزی را در دو کشور فرانسه و اندونزی مورد مطالعه تطبیقی قرار داده است، البته وی در تحلیلهای خود تنها از انسان‌شناسی عمومی بهره نگرفته و مباحثت وی تا حد قابل توجهی با موضوعات و مسایل کانونی انسان‌شناسی سیاسی مرتبط می‌باشد.

نتایج تحلیلهای وی بسیار جالب و قابل توجه است. وی معتقد است که به رغم اینکه اندونزی کشوری مسلمان است و چنین به نظر می‌رسد که آمریکاستیزی در جوامع مسلمان بسیار قوی تراز سایر کشورها به ویژه کشورهای سکولار است، اما موج آمریکاستیزی در فرانسه بسیار قوی تراز اندونزی است و حتی ثبات در این گرایش در کشور فرانسه بیشتر است. مباحثت مکدام در فصل نهم را می‌توان سوار بر تحلیلهای جانستون واستوکمن دانست. وی معتقد است که آمریکاستیزی میراث دموکراسی است و آن چنان که کشورهای دموکراتیک در این زمینه قوی و قانون مدار عمل نموده اند، سایر کشورها به ویژه کشورهای مسلمان دارای اثر ماندگار و ارزشمندی که بتواند الگوی جنبش‌های اجتماعی جدید در ساختار نوین جهانی واقع گردد، نیستند. وی به طور کلی بر این نکته تاکید می‌کند که ساختارهای دموکراتیک در تولید گرایشهای

غیرهیجانی و سازمان یافته، اعم از اینکه این گرایش دارای وجهه‌ای موافق باشد یا مخالف، توانایی و امکانات بیشتری دارند، بر این اساس، وی گرایشهای منفی جوامع غیر دموکراتیک درباره آمریکا را آمریکاستیزی معنا نمی‌کند و معتقد است که این مخالفتها احساسات و هیجاناتی بیش نیستند.

در بخش پایانی کتاب، کوهن و کاترنستن با رویکردی کاملاً سیاسی نتایج و پیامدهای آمریکاستیزی را بررسی نموده اند. ایشان در تحلیل پیامدهای مسئله، ابتدا بر این نکته تاکید می‌کنند که فهم دقیق آمریکاستیزی از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است و عدم فهم دقیق موضوع ممکن است باعث بی اهمیت جلوه دادن و در نتیجه بی توجهی نسبت به آن گردد. در ادامه آنها پیامدهای آمریکاستیزی را صرفاً در یک دایره سیاسی بررسی نموده و اذعان می‌دارند که مسایل مهم جهانی به ویژه جنگ و مبارزه علیه تروریسم به شدت تحت تاثیر آمریکاستیزی قرار گرفته است. موضوعاتی از جمله عضویت در اتحادیه‌ها و ائتلافهای مختلف نیز از جمله موضوعاتی است که به زعم کوهن و کاترنستن تحت الشاع آمریکاستیزی قرار گرفته است. ایشان در نتیجه گیری مباحثت کتاب بیان می‌دارند که آمریکاستیزی نتیجه

عملکردهای فرهنگی و سیاسی آمریکا است؛ کوهن و کاتزنسن آمریکاستیزی را به آینه‌ای تشبیه می‌نمایند که کنشهای سیاسی این کشور در آن قابل مشاهده است. آنها در پایان اظهار امیدواری می‌کنند که شاید این آینه محدب بتواند زمینه‌های چرخش و تغییر در سیاست جهانی آمریکا را فراهم نماید.

۱۵۳

نکته دیگری که به نظر باعث بر جسته شدن این کتاب می‌شود، استفاده از روشهای متعدد و مهم پژوهشی توسط نویسندگان آن است؛ البته اینکه روشهای به کار گرفته شده تا چه اندازه استعداد و توانایی تحلیل مظروف خود را داشته، بحث دیگری است که در ادامه به آن خواهیم پرداخت. اما تحلیل موضوعات با رویکردهای پژوهشی و قالبهای علمی

موضوعی است که بدون تردید باعث افزایش اعتبار آثار علمی می‌گردد. تحلیلهای میان رشته‌ای نیز از دیگر نقاط قوت کتاب است، همچنان که استفاده از مفاهیم انسان‌شناسی، جامعه‌شناسی و حتی روان‌شناسی جذابیت ویژه‌ای به کتاب داده است. به نظر می‌رسد که توجه به برخی از موضوعات می‌توانست در افزایش غنای علمی آن بسیار موثر واقع شود؛ مهم‌ترین مبحث، روش‌شناسی برخی گفتارها است. برای نمونه، منطق تعمیم و روش استقرایی گفتارهای پنجم، ششم و هفتم این کتاب، مضماین ارزشمند این فصول را با مشکلاتی مواجه کرده است. بی‌تردید کشف و تعریف معضل کانونی مناطق مختلف دست کم از منظر مطالعات منطقه‌ای از اهمیت و ارزش قابل توجهی برخوردار است، اما نگرشها حتی به موضوعی که در کانون توجه منطقه قرار دارد، در کشورهای مختلف از وجهه‌های مختلف برخوردار است و نمی‌توان تنها با

نقد کتاب

این مجموعه از گفتار را می‌توان جزو نخستین گامهای علمی-تحلیلی در موضوع آمریکاستیزی دانست. با طرح و ابراز هویت جنبش جهانی آمریکاستیزی به ویژه پس از ۱۱ سپتامبر، تحلیلهای در مورد این موضوع افزایش قابل توجهی پیدا کرد، اما عمدۀ این تحلیلهای توسط رسانه‌ها و یا مطبوعات ارایه می‌شد و کمتر تحلیلی با قالب تئوریک و علمی یافت می‌شد. از آغاز دوره دوم ریاست جمهوری جورج دبلیوبوش، نگارش کتاب و مقاله در مورد آمریکاستیزی مورد توجه پژوهشگران و اساتید دانشگاه قرار گرفت، اما به دلیل تازگی موضوع، عمدۀ منابع متوجه تحلیلهای رسانه‌ای و ژورنالیستی بود و همین امر باعث کاسته شدن از ارزش علمی محصولات می‌شد. به همین دلیل این مجموعه و کتابهای نظیر آن را می‌توان قابل توجه و ارزشمند دانست.

♦ اسراییل شناسی. آمریکا شناسی